

jakou listinou. t. j. výkazem o okolnostech, jež zabranost zakládají, ani, aby aspoň v návrhu skutečnosti ty udal, nýbrž vyžaduje právě a pouze jen návrh. Dle toho běží pak jen o vyřízení této knihovni žádosti a mají místo předpisy knih. zákona a tedy i § 130.

Čís. 2090.

Byl-li výběr zboží ponechán slušnému uvážení prodatele, jest kupitel vázán prodatelovým výběrem, pokud se stal v rámci nabídky a hověl zásadám poctivého obchodu. Cena nemusí býti určena, stačí, byla-li určitelná. Bylo-li určení její ponecháno prodateli, nesmí účtovat cenu přemrštěnou.

(Rozh. ze dne 12. prosince 1922, Rv I 521/22.)

Dopisem ze dne 3. dubna 1920 oznámil žalobce žalovanému, že by mu mohl dodati větší soupravu broušeného zboží, z něhož jmenoval několik druhů, a žádal o zprávu, zda si žalovaný přeje seznam tohoto zboží či zda je dá svým zástupcem prohlédnouti. Žalovaný dopisem ze dne 6. dubna 1920 odpověděl, že žádá, by žalobce hotové zboží zabalil a mu zaslal, dodávaje, že očekává jeho fakturu. Žalobce zaslal 8. dubna 1920 žalovanému účet s udáním jednotlivých cen a 9. dubna 1920 zboží, jež si žalovaný vyzvedl 17. dubna 1920. Dopisem ze dne 21. dubna 1921 sdělil žalovaný žalobci, že mu dává zboží k dispozici, ježto ceny jsou nepřiměřeně vysoké a zboží není bezvadné. Proti žalobě na zaplacení kupní ceny namítl žalovaný, že kupní smlouva nebyla dojednána, že požadované ceny jsou nepřiměřeně vysoké a že zboží jest vadné. Oba nižší soudy žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: I při koupích obchodních platí dle čl. 337 obch. zák. a § 1054 obč. zák. zásada, že lze koupiti teprve tehdy pokládati za ujednanou, když se strany o ceně zboží dohodly. Není sice třeba, by tato dohoda se stala výslovně a lze takové ujednání dle čl. 278 obch. zák. a § 863 obč. zák. i tehdy pokládati za učiněné, když jsou tu okolnosti, z nichž zřejmo, že se strany dohodly o oněch kusech, jež jsou rozhodny pro určení množství, jakosti a ceny zboží. Žalovaný neodmítl sice dopisem ze dne 21. dubna 1920 přijetí zboží proto, že nepokládá koupi za uzavřenou, nýbrž odmítl je z důvodu, že nesouhlasil s jakostí a cenou zasláného zboží. Jest však předem zkoumati, zda žalovaný v tomto případě pro sebe závaznou smlouvu již byl ujednal. Na to jest odpověděti záporně. Žalobce uvedl sice ve své písemné nabídce ze dne 3. dubna 1920, že může dodati větší množství broušeného zboží, že by to bylo několik podjímaných talířů, jemně umělecky broušených, křišťálových talířů s talířky a šálků podjímaných, pak několik zelených sklenic a misek k vypláchnutí hreznů atd., a že ho žalovaný vyzval, aby hotové zboží odeslal. Odvolací soud připojuje se k názoru soudu prvního, že údaje v dopisu ze dne 3. dubna 1920 a v lístku nestačí, aby se na základě jich mohlo za to míti, že byla ujednána určitá kupní smlouva. Žalovaný uzavřel dosud se žalobcem jen jeden obchod v ceně 3024 K. Zboží zasláné obsahovalo 150 kusu křišťálového zboží v ceně 30.980 K. Výraz »větší množství« neopravňovalo, by bylo předpokládáno takové množství křišťálového zboží, to tím méně, přihlíží-li se k obchodu dřívějšímu.

Dopis ze dne 3. dubna 1920 neobsahuje ni zmínky o ceně nabízeného zboží, které sluší dle dopisu ze dne 3. dubna 1920 označiti jako zvláště kvalifikované zboží umělecké nikoli jako běžné zboží trhovc. Právem spatňuje prvý soud teprve v zaslání zboží s výpočtem ceny žalovanému závaznou nabídku, poněvadž teprve tím žalovaný nabyl vědomosti o jakosti, množství a ceně nabízeného zboží. Ježto však žalovaný tuto nabídku dopisem ze dne 21. dubna 1920 odmítl, nebyla koupě ujednána. Odvolací soud připojuje se též k názoru prvního soudu, že bylo odmítnutí včasné, a že z toho, že se stalo teprve dopisem ze dne 21. dubna 1920, nelze souditi, že žalovaný koupí schválil (čl. 278 obch. zák. a § 863 obč. zák.). Žalovanému bylo zboží doručeno teprve dne 17. dubna. Poněvadž šlo o větší množství drahého broušeného skla, potřeboval žalovaný jistě delší doby, by zboží mohl zevrubně ohledati, a jest tedy odmítnutí zboží, které se stalo dne 21. dubna 1920, pokládati za včasné.

Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvnímu soudu, by znovu o ní jednal a ji rozhodl.

Důvody:

Mínění nižších soudů, že nedošlo ke smlouvě, poněvadž se strany nedohodly ani o zboží ani o ceně, nelze přisvědčiti. Dopisem ze dne 3. dubna 1920 oznamuje žalobce žalovanému, že by mohl dodat větší soupravu broušeného zboží, z něhož pojmenuje několik druhů, a žádá o zprávu, zda si žalovaný přeje seznam tohoto zboží či zda je dá svým zástupcem prohlédnouti. Na to odpovídá žalovaný dne 6. dubna 1920, že žádá, by žalobce hotové zboží zabalil a mu zaslal, dodávaje, že očekává jeho fakturu. Tím došlo k dohodě o zboží; předmětem smlouvy jest zboží, o němž žalobce píše, že je může odeslati. Toto žalobce nabízí a žalovaný přijímá. Výběr zboží byl ponechán slušnému uvážení žalobcovu a žalovaný je tudíž vázán výběrem žalobce, pokud se stal v rámci nabídky a hověl zásadám poctivého obchodování (čl. 278 obch. zák. a § 914 obč. zák.). Nad to schválil žalovaný zásilku co do množství a druhu zboží, neboť nevznesl v té příčině námitek proti faktuře, jemu 8. dubna 1920 zasláné. O dohodě o ceně platí, co řečeno bylo o dohodě o zboží. Ani tu nežadá zákon, by cena byla určena, nýbrž stačí, by byla určitelná. Je-li sporné zboží zbožím trhovým, jest pokládati za smluvenou cenu tržní; pak-li je zbožím uměleckým, jak míní odvolací soud, dlužno míti za to, že určení ceny bylo ponecháno slušnému uvážení žalobcovu, který nesměl ovšem účtovat cenu přemrštěnou. Důvody, z nichž nižší soudy žalobu zamítly, tudíž neobstojí. Otázku, zda se oznámení vad zboží stalo včas, lze ponechati stranou. Oznámení vad nemá právního účinku již proto, že v něm vady nejsou označeny tak, by žalobce mohl seznati, o jaké vady jde. Píšeť žalovaný ve svém dopisu ze dne 21. dubna 1920 pouze, že jsou při tom částečně kusy ne zcela bezvadné, kterých by prý zákazníci jeho nikdy nepřijali. Zbývá tedy jen námitka, že ceny zboží vzhledem na jeho jakost nebyly přiměřeny tehdejšímu stavu trhu. Touto námitkou bylo se nižším soudům zabývatí. Jelikož tak neučinily, bylo dovolání podle čí. 2 a 4 § 503 c. ř. s. vyhověno a dle § 510 c. ř. s. věc vrácena prvnímu soudu, by o ní znovu jednal a ji rozhodl.